

телната си рѣчь г-нъ прокуроръ каза, че Ал. Карагюлевъ се обвинява като материаленъ дѣець и ходатайствува прѣдъ поч. сѣдъ, да му се наложи наказание по чл. 55 отъ Отом. Нак. Законъ, а вий поманте, че въ обвинителния си актъ искаше наказание по чл. чл. 55 и 180. Щомъ сега не иска прокурора по чл. 180 наказанието на Карагюлева, за васъ не трѣбва да знаете, да ли Ал. Карагюлевъ е ималъ такъвъ револверъ или не. Така щото като провѣрихъ всичкитѣ тия доказателства и данни, които сж провѣрени както на прѣдварителното слѣдствие, тъй и тукъ прѣдъ сѣда, установява се, че Ал. Карагюлевъ не е ималъ никакво съзаклятие съ цѣль за убийството на Н. Ц. Височество и г-нъ М-ра Прѣдсѣдателя. За да се убѣдите въ това мое заключение, азъ ходатайствувамъ, прѣдъ васъ, да вземете въ внимание това обстоятелство, че не се установи тукъ едно главно нѣщо, да е ималъ нѣкакви интимни отношения съ другитѣ подсѣдими А. Карагюлевъ, какво политическо вѣрую е ималъ и пр. Каза се само, че той е билъ чиновникъ, станалъ послѣ фабрикантъ на бира и живѣлъ въ с. Петричъ, това е всичко, което е вършилъ, а като не познава своитѣ другари, не може да се прѣдположи, че е участвувалъ въ такъвъ заговоръ; но ако, г-да сѣдии, прѣдъ васъ остава сѣнка отъ искра, че Ал. Карагюлевъ да е билъ укривалъ лица, било да е взималъ участие въ какъвъ да е заговоръ, за промѣнение на държавния срой, то азъ оставамъ това на вашето благоусмотрѣние, защото самия законъ ви прѣдоставя правото, възъ основание на своето убѣждение да издадете своята присѣда въ такъвъ смисълъ, както ви диктува вашата съвѣсть. Азъ свършвамъ съ Ал. Карагюлева.

Пристъпямъ за Григоръ Карагюлевъ. За него ще кажа само слѣдующитѣ нѣколко думи. Срѣщу Г. Карагюлевъ нѣма никакво доказателство, даже и прокурора като поиска за другитѣ наказание по чл. 55, до колкото азъ можахъ да разбера, каза за Гр. Карагюлевъ, че той ималъ такава физиономия, отъ която може да се заключи, че той е въ сѣстояние да удари съ ножъ, когато иска. Азъ търсихъ въ всичкитѣ закони, г-да сѣдии, да намѣря статия, спорѣдъ която да може да служи физиономията на човѣка, за да му се наложи наказание. Не е виноватъ, г-да сѣдии, Гр. Карагюлевъ, че Господъ му е далъ една физиономия. Ако е ималъ нещастieto, щото Господъ да го надари съ такава физиономия, не е той кривъ за това, и